

ФЈОДОРОВ ЦЕЗ

ПОЛУВЕКОВНА

нећеш написати превратнички спис
због којег људи руше режим
нећеш отићи у никарагву
нећеш основати бенд
све што су једном желео
није испред већ
иза тебе

само си њу успео преотети
свирепом времену
остани да раковим ходом
кружите око давног лета
све даљи од себе све
ближи себи

ШТА ЈЕ СТВАРНО?

сена моста у води
дугин лук изнад моста
лице мртвог друга у сну
стрепња у предвечерје
безразложна радост
сећање на тон у тишини
цело детињство обрасло годинама
и њен поглед из оне јесени
жмарци уз кичму
траг млазњака који је
нестао са радара
нешто између туге и ганућа
након прошапутаног стиха
старог три миленијума

ADA MALL, ЖУТА УВЕРТИРА

јутро мирише на мокру гуму и бразилску кафу
радње подижу металне жалузине
лутке у излозима вечно младе истурених груди
шипарице до крви чешу голе бутине и кикоћу се
упирући прстом на скупе грудњаке

по сеновитим терасама кафеа момци у
тренеркама већ галаме над шољицама еспреса
а госпођа са јефтиним накитом ставља
наочаре да простудира карту пића

фирмописци овде говоре амерички, италијански, немачки
киви у супермаркету је посложен дуж невидљивих оса
оне се иза бесконачности додирују у јелисеју

ову свежину неко плаћа амазонском ватром
знамо да крај неће бити леп али
увертира је шарена и сјајна

SIMPLY THE BEST – ПОЛИЦИЈСКИ ЧАС

није да волиш ајкову бившу жену али
њој је дато да те кобиљим бутинама
ноћас утеши

јесмо ли веровали у будућност хипермаркета
уђеш платиш изађеш трошиш уђеш платиш
и да ће нас девојке које остависмо код фризера
вечно чекати

заглављен у земљи где нас болесник лечи
не очекујеш ништа од себе – више нема
места са којег си пошао па можеш да будеш
било где

једино је стваран кауч с којег гледаш
траљаве спотове из младости терајући стид
као винску мушицу која је грешком
преживела зиму

КАПИЈА БОЈЕ ЦИНОБЕРА

не читаш више
ноћас неће доћи
време лековитих списа

међу корицама плешу гриње
сањариш окружен књигама човек из
непостојећег столећа

рилке и бродски скоро нестварни
а далеки су и гулаг и треблинка

шта знаш о злочиначким династијама осим
записано руком до фау о
капијама боје цинобера иза којих заударaju
месо и вино пред којима скупљају
смрзнуте мртваце

не читаш више – књига се диже и спушта
на грудима пратећи споро дисање
лето зажареним дахом палаца
кроз одшкринут прозор надолази
ноћ спремна да се поспе шећером у
праху и запева немачки шлагер

у сну ће се ваљда слова
пресложити у азбуке
лећи ћеш пред капију боје цинобера
неписмен сељак којем
ни песник неће уделити
шаку пиринча

ПЕДЕСЕТ И ПЕТИ

март крај велике реке
из сиве јастучнице
просипа гушчије паперје

метеоролог тврди:
суснежица је дојახала на
скандинавском ветру

друштво ти прави репортер
који на немачком прати
скијашке скокове

како год израчунаш ближи
покојницима него
потомству

миран
помало тужан помало
срећан без

неизмирених рачуна
волиш своју
презимењакињу

чигра на
географској карти
живот између

једанаест градова
више држава
тридесет адреса

добро си прошао
ниси убијао / ниси убијен
дечак из двадесетог века